

anden indikator for størrelsen på undertegnede, om jeg nu er en stor eller en lille mand. Så derfor ville jeg egentlig godt have, at vi kunne få klarlagt, hvad det er for en strategi, som SF altså har lanceret og fulgt i en halvandet til to år nu, hvad angår oprindelseslandsprincippet. Er det den samme strategi, som vi har fået klarlagt fra Det Radikale Venstres side, at man synes, at det er o.k. på etableringsretsområdet, men ikke på udøvelsesretsområdet, eller er det den strategi, som Dansk Folkeparti har haft, at det generelt er et dårligt princip?

Det er de to fremstillinger, som vi nu har at gøre med, og det er sådan set bare de to fremstillinger, som jeg beder ordføreren for SF om at vælge imellem. Hvilken en af dem tilslutter SF sig?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det kunne jo være, der var en tredje. Det, vi sagde dengang, var, at vi ikke brød os om oprindelseslandsprincippet, og hvis man så sagde, at man brugte det på selve det at få retten til at yde en tjenesteydelse, så vi faktisk en række problemer i det, bl.a. fordi der, sådan som direktivet så ud dengang, var en meget svag kontrolmulighed. Det var et af de problemer, vi så ved at anvende det på, hvad kan man sige, retten til overhovedet at levere en tjenesteydelse i et andet land.

Nu kan vi i dag jo så konstatere, at oprindelseslandsprincippet er væk. Det er erstattet af et andet princip, nemlig det, der hedder frihed til at levere tjenesteydelser, men en af de positive ting er, at kontrollen med tjenesteydere, der kommer fra et andet EU-land, nu klart ligger i værtslandet, altså for vores vedkommende i Danmark. Det, der så er en af uklarhederne, synes vi, er, om man har adgang til alle de oplysninger, man skal have for at kunne udøve en effektiv kontrol.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan forstå, at fru Anne Grete Holmsgaard er kritisk over for, at det stadig væk er uklart, hvad der ligger i det nye oprindelseslandsprincip – oprindelseslandsprincip light, som jeg vælger at kalde det – og at fru Anne Grete Holmsgaard synes, det er bekymrende, at anvendelsesområdet stadig væk ikke er klart, selv om det trods alt er blevet indsnævret, og at fru Anne Grete Holms-

gaard også synes, at de i artikel 14 og artikel 15 beskrevne forbud også er meget problematiske.

Betyder det, at sådan som servicedirektivet ligger nu, hvis det er det, som bliver sendt til afstemning, eller det, der bliver sendt til mandat-afgivning i Europaudvalget, så vil SF stemme nej?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes sådan set, at jeg har sagt meget klart, at vi ikke har haft mulighed for – og det tror jeg ikke at der er nogen herinde der har – at gå det igennem med så fin en tættekam, at vi i dag kan stå og sige, om vi kan give et mandat her og nu. Hvis vi havde syntes det, ville jeg selvfølgelig have sagt det.

Men jeg tror, alle herinde erkender – også ministeren – at der er uklarheder og det simpelt hen er nødvendigt at bruge tid på at få afdækket de uklarheder. Vi vil også meget gerne se høringssvarene inden. Så vidt jeg husker, er der deadline i morgen for høringssvarene. Så selv om vi har arbejdet meget med det her, er det klart, at vi selvfølgelig skal ind og se, præcis hvad det betyder, og så må vi jo ud fra det lægge en forhandlingsstrategi og lade den være grundlaget for et mandat.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det synes jeg altså er en slatten holdning fra SF's side, når vi står med de meget, meget store problemer, hvor kernen netop er, at hele velfærdsområdet ikke er undtaget, i og med at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse ikke er undtaget – dem, hvor der indgår betaling – mens de, hvor det er af almen interesse, dér, hvor det er uden betaling, så er undtaget.

Kl. 19.20

Men vi står i en situation, hvor hele velfærdsområdet ikke er undtaget. Vi står i en situation, hvor der er et uklart oprindelseslandsprincip, et oprindelseslandsprincip light, og vi står med et direktiv, som vil være et domstolsdirektiv. Det har fru Anne Grete Holmsgaards partifælle, Margrete Auken, jo klart givet udtryk for nede i Europa-Parlamentet.

Hvorfor kan man i en sådan situation så ikke sige: Jamen det er simpelt hen så graverende, det er så fåget, at det bliver vi nødt til at stemme nej til? Det burde da være et helt almindeligt socialistisk udgangspunkt, og så burde man da også kunne stemme for, at f.eks. et værtslands-